

Všem žákům základní školy Charlotty Garrigue Masarykové v Lánech

Velice jsem byl potěšen, s jakým zájmem a zaujetím jste se pustili do hledání jména dřevěné sochy, hlavy mladé ženy poblíž sokolovny. Myslím, že je to logické, je to vaše socha, která vám společně s ostatními plastikami, vytvořenými na prvním sochařském sympoziu, bude navždy připomínat, že jste byli u toho a že jste se tak trochu na tom podíleli. Vždyť jste dali jméno jedné z nich. Možná že ne hned, ale postupem času zjistíte, že není zcela samozřejmé, že zrovna vaše obec netěží jen ze své slavné a pozoruhodné minulosti, ale že chce zanechat něco pěkného, na což budete vy hrdí.

Z návrhů, které se mi dostaly do rukou, je zřejmé, že drtivá většina velmi snaživě hledala pojmenování, které by odpovídalo jednak charakteru vlastní sochy, jednak zadání celého sympozia. Bylo pro mě velmi obtížné mezi návrhy vybírat. S ohledem na daná kritéria se domnívám, že nejvíce se zadání přibližují následující pojmenování:

Lipěnka

Jetelka

Mařenka

Anička

Bára

Eliška

Pro **Lipěnku** svědčí několik argumentů. Je vytvořena z lípy, která stála jen několik málo metrů od místa, kde nyní stojí. Je to symbolická metamorfóza (proměna, přeměna, změna tvaru), lípa vydala dívku, stejně jako v kouzelné hře „Lucerna“ od Aloise Jiráska. Premiéra této divadelní hry se konala 17. listopadu 1905 v Národním divadle. Od jejího uvedení tedy uplyne jen za pár dnů 105 let. Lípa je naším národním stromem a zvláště v Lánech je několik pamětních lip.

Jetelka – jetel je ve znaku obce. Proto je také obec s touto rostlinou historicky spjata.

Mařenka – již při návrhu sochy jsem často myslel na to, jak by asi vypadala Mařenka Kestnerová z Lán, kdyby se dožila dospělosti. Jako čtrnáctileté děvče právě v tomto podzimním období skákala s ostatními dětmi přes ohniště, kde pekly brambory. Nedokázala ale přeskočit ohniště a to se jí stalo osudným. Tato tragická událost se přihodila kolem roku 1866. Na jejím místě stál litinový kříž, podle knihy „Lány a okolí ve světle místních a pomístních jmen“ od známého lánského znalce PaedDr. Václava Vodvářky byl přes rameno křížku přehozen litinový šátek. Místu se dříve říkalo „U spáleného křížku“. Už tam nestojí.

Jména **Anička**, **Bára** a **Eliška** podle mých zjištění nemají v historii obce zvláštní zastoupení. Zahrnul jsem je však do užšího výběru proto, že jsou to tradiční česká jména a v záplavě exotických jmen znějí velmi svěže a zaslouží si větší pozornost.

Ještě jednou Vám všem děkuji, že jste se zapojili do této pěkné akce.

